

[Brorsen.]

ske Ingeniør. Der er allerede faldet Dom ved Landsretten, men Sagen gaar jo til Højesteret, og dér vil den saa blive afgjort. Statsministeren har angaaende denne Sag meddelt, at han godt kunde forstaa, Rigsdagen maatte interessere sig for Spørgsmaalet, og derfor vilde han foranledige, at forskellige Aktstykker blev sendt til Rigsdagens Finansudvalg, for at Rigsdagen herigennem kunde faa nærmere Besked om, hvad det egentlig er, der er foregaaet. Paa det nuværende Tidspunkt skal jeg naturligvis ikke sige noget videre om hele denne mærkværdige Sag mellem Statsministeren, Statsministeriet og den paagældende amerikanske Ingeniør; jeg er bange for, at vi senere faar Lejlighed til — desværre kan jeg sige — at stifte nærmere Bekendtskab med den. Men det, jeg gerne allerede paa det nuværende Tidspunkt vil have at vide, er, om disse Skrivelser fra Statsministeriet til den amerikanske Ingeniør er sendt med Statsministerens Vidende og Billigelse, fuldt og helt under hans Ansvar — det gaar jeg for øvrigt ud fra de er. Det har Betydning at faa dette at vide allerede paa det nuværende Tidspunkt. Hvad der saa kommer senere, maa vi til den Tid tale om. Efter forskellige Udtalelser, ogsaa gennem hele den Maade, hvorpaa Statsministeren tog dette Spørgsmaal, var det, som om han vilde skubbe det over paa Embedsmændene: nu skulde han nok se at faa dem til at tilstille Finansudvalget Materialet. Jeg vil derfor gerne have, at Statsministeren, naar han faar Ordet paa ny, vil bekræfte, at han naturligvis helt og fuldt bærer Ansvaret for de Skrivelser, der er gaaet fra Statsministeriet til den paagældende amerikanske Ingeniør. Naar disse Dokumenter — lad mig sige det — gaar til Finansudvalget, vil det naturligvis vise sig, hvorvidt Finansudvalget alene magter denne Sag, eller der maaske skal nedsættes et særligt Udvalg fra Rigsdagens Side, men det er jo ikke noget, man behøver at udtale sig vidt og bredt om i Dag.

Jeg har saa nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Han manøvrerer jo med vældige Talkolonner, og det er der maaske ikke saa meget at sige til, det skal en Finansminister antagelig. Men naar jeg ser nøjere paa hans Udtalelser, faar jeg det Indtryk, at han ikke formaar at rokke ret meget ved de Tal, der er fremført fra vor Side. Tendensen er i alt Fald let at faa Øje paa, nemlig at de offentlige Udgifter under det nuværende Regimente ustandse-

lig er steget. Finansministeren opererer med Tallet 104 Millioner som den Stigning, der er paa de løbende Skatter i Perioden fra 1928—29 til 1937—38, og dertil kommer saa de til Landbruget udskrevne Ekstraskatter paa 43 Mill. Kr., som Finansministeren kalder dem. Lad os nu holde os til de 104 Mill. Kr. — jeg mener nu, Tallet er for lavt ansat — og samtidig tage i Betragtning den mægtige Stigning i de kommunale Budgetter, og denne Stigning er jo ogsaa forårsaget ved den Lovgivning, der har fundet Sted herinde, i alt Fald for en meget væsentlig Del. Vi vil da se, at de kommunale Skatter, Ejendomsskatter, personlige Skatter og indirekte Beskatning i den samme Periode er gaaet op fra 334 Millioner i 1929—30 til ca. 455 Millioner i 1936—37. Det er en Stigning paa ca. 121 Mill. Kr., saa selv om vi holder os til de lave Tal, som Finansministeren opererer med, er de offentlige Udgifter dog forøget med mægtige Beløb under den Udvikling, vi har været inde i, i den Periode, den nuværende Regering har været ved Magten. Og der er jo ingen Tvivl om, at den Stigning, vi har set i de senere Aar, vil løbe videre. Jeg skal blot eksempelvis nævne Skolereformen, som nu skal gennemføres; den vil jo ogsaa koste, ikke mindst Kommunerne, meget store Beløb.

Man har maaske lagt Mærke til en ret sørgmodig Artikel i „Tidens Stemme“, skrevet, gaar jeg ud fra, af en radikal Venstremand, angaaende de Udgiftsstigninger, man kan vente i Kommunerne, naar Skolereformen skal træde ud i Livet, og en hel Del af hans Udtalelser er egentlig ganske karakteristiske. Han siger, at der i hans Sogn er 9 Skoler, og den Forøgelse af Udgifterne, der kan blive Tale om, er enten $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvis man faar en stor ny Centralskole, eller 300 000—400 000 Kr., hvis man moderniserer de nuværende Skoler. Det er altsaa en Landkommune, der her er Tale om. Samtidig gør han op, hvor stor Skatterestancen er, og hvor stor Kommunens Gæld er, 150 Kr. pr. Hoved. Han slutter meget sørgmodigt med at sige, at de Mænd, der har Ansvaret for Kommunens Økonomi, synes, det er Nat for Them Sogn. Mærk Nat. Dette er et typisk Eksempel paa, hvorledes det staar til derude.

I denne Forbindelse vil jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom lovlig let over Vanskelighederne. Man fik det Indtryk af hans Tale, at nu var hele Krisen i Virkeligheden løst, nu var Forholdene for Landbrugserhvervet meget gunstige, der var ingen Vanskeligheder mere. Nu hører jeg